

Το Πεκίνο αναζητεί φίλους στην Ευρώπη

Για να σπάσει την "απομόνωση", Νέα οπράδια παρακμή της αμερικανικής κυριαρχίας

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΧΟΥΑ ΦΕΝΓΚ

ΠΕΚΙΝΟ. Το πρόσφατο ταξίδι του Κινέζου ηγέτη Χούα Φένγκ, πρέσβη να τοποθετηθεί στα πλαίσια των προσπαθειών της Κίνας να βγει πια από την απομόνωση της και να αναζητήσει φίλους στο εξωτερικό. Πρέπει να θεωρηθεί ακόμα σαν ένας προσεκτικώς κολαφός κατά της Σοβιετικής Ένωσης: το ταξίδι του Κινέζου ηγέτη στην Ανατολή Ευρώπης είχε προγραμματιστεί ώστε να συμπίπτει με τη δέκατη επέτειο της εισβολής της Σοβιετικής Ένωσης στην Τσεχοσλοβακία.

Το ταξίδι του Χούα Φένγκ — Φένγκ επισημοποίησε, άλλωστε, τα αναγκαία της Κίνας προς τον Εξωτερικό, ανοίγοντας τον δρόμο από τότε που η νέα ηγεσία της μετα-μαοϊκής Κίνας αποφάσισε να σπάσει την απομόνωση της χώρας. Μόνο μέσα στους τρεις τελευταίους μήνες, ανώτατοι αξιωματούχοι του Πεκίνου επισκέφθηκαν 25 χώρες, διασχίζοντας τον κόσμο.

Πισω από αυτή την δραστηριότητα, βρίσκεται ο μακροχρόνιος φόβος που έμπνευσε στο Πεκίνο η Μόσχα. Ταυτόχρονα, όμως, η κινεζική ηγεσία επιδιώκει να αυξήσει την οικονομική της δύναμη και την στρατιωτική της ισχύ καλλιεργώντας «φίλους» και με τις καπιταλιστικές χώρες που και ποτε περιφρόνισε. Οι νέοι ηγέτες της Κίνας αναθεώρησαν ριζικά τις προτεραιότητες της εξωτερικής τους πολιτικής και οι πολλά σοβάρη ζητήματα βρέθηκαν να συμπίπτουν και να εδωραρχίζονται με τη Δύση. Ορισμένοι, μάλιστα, Κινέζοι αξιωματούχοι άρχισαν να πιστεύουν ότι η κυβερνήση τους προορίζεται πολύ μακριά.

Δεν υπάρχει και οπουδήποτε διαφορά σήμερα ανάμεσα στην

πολιτική που ακολουθεί το Πεκίνο και ο εκείνη που πρόβλεψε ο Τζόν Φόστερ Ντάλες. Λέει χαρακτηριστικά ένας Κινέζος εκπαιδευμένος στο Χόγκ Κόνγκ, «Δόγμα αυτής της πολιτικής είναι: Η παροχή υποστήριξης προς κάποιον ανδραγαδιστή διεφθαρμένο καθεστώς, με την προϋπόθεση να δικάζεται εθνικά προς τον εχθρό μας».

Η νέα εξωτερική πολιτική της Κίνας είχε σαν αποτέλεσμα την σύγκρουση και τη ρήξη της με ορισμένους παλιούς συμμάχους της. Η νέα θεωρία του κόμμου από τη νέα ηγεσία της Κίνας, προκάλεσε τη ρήξη με τον παλιό πάλιο σύμμαχο της στην Ευρώπη, την Αλβανία, που την κατηγορούσε ότι εγκατέλειπε την πολιτική γραμμή του Μάο Τσέ Τουνγκ. Οι στενές σχέσεις του Βιετνάμ με τη Σοβιετική Ένωση, είχαν σαν αποτέλεσμα τον πόλεμο της προπαγάνδας ανάμεσα στο Πεκίνο και στο Ανώ. Η Κίνα έξι άλλου υποστήριξε την Καμπίτζη στις εθνοπροβλεψεις της εναντίον του Βιεννάμ, και κατηγορεί την Κούβα — σαν σύμμαχο της Σοβιετικής Ένωσης — για την δραστηριότητα της στην Αφρική.

Η υπογραφή, τον περασμένο Απρίλιο, πεντάχρονης εμπορικής συμφωνίας ανάμεσα στην Κίνα και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, βελτίωσε γρήγορα τις σχέσεις της Κίνας με τη Δυτική Ευρώπη. Τον περασμένο Μάιο, ο Κινέζος αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Κου Μο, ταξίδεψε στη Γαλλία, την Ελλάδα, το Βέλγιο, τη Δανία και τη Δυτική Γερμανία. Και τον περασμένο Ιούνιο, ο Τσινγκ Πι Πινγκ, υφυπουργός του Επτελείου του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού, επισκέφθηκε

τη Σουηδία και την Ιταλία, με σκοπό την αγορά όπλων τελευταίου τύπου.

Στη Μέση Ανατολή, η Κίνα έρωτοτροπεί με όλα τα араβικά καθεστώτα, όλων των πολιτικών αποχρώσεων. Τον περασμένο Μάιο, η Κίνα αντάλλαξε προσκεκλημένο με τον Ουάν, πλοίο με παραγωγή πετρελαίου συντηρητικό κράτος, στον Περσικό Κόλπο.

Σήμερα, ο πρόεδρος Χούα Φένγκ μπορεί να μιλά για τον (αμερικανικό) υπερλαϊσμό και για την (σοβιετική) ηγεμονία, αλλά ηγείται των αμερικανικών και της βρετανικής ηγεμονίας «Γκάρνταν», οι Κινέζοι ηγέτες έχουν συνειδητοποιήσει ότι το «κέντρο της διαμάχης» των δύο υπερδυνάμεων βρίσκεται στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή. Εκεί όπου η διαμάχη είναι έντονη, εκεί βρίσκεται και το μεγαλύτερο συμφέρον της Κίνας να αυξήσει την επιρροή της σαν ανταπάρημο ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις. Το συμφέρον αυτό έλγεται και τα άνοιγματα της Κίνας στα δύο αυτά μέρη του κόσμου.

Η εξωτερική πολιτική της Κίνας χαρακτηρίζεται από δύο βασικές ανάγκες: από τον φόβο της Σοβιετικής Ένωσης και από την επιδίωξη της να γίνει, μέχρι το τέλος του αιώνα, μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία. Και για τις δύο αυτές, ανάγκες της, η βοήθεια από το εξωτερικό είναι απαραίτητη.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Γκάρνταν», το ενδιαφέρον της Κίνας να ξεπεράσει το στάδιο της αγροτικής χώρας και να πησι στο όριο της εκβιομηχανοποίησης, αναζητάει πρότυπα από ξένες πολιτικές εμπεριρίες, διαφέρει καθαρά κατά την έμφαση του προέδρου Χούα Φένγκ στη Γουγκουαλβία και τη Ρουμανία. Η κινεζική αντιπροσωπεία, μετέδωσε το γουγκουαλβικό πρακτορείο «Τανγκουά», «Εξέφρασε έντονο ενδιαφέρον για τη γουγκουαλβική εμπειρία ο έλους τους τομείς που σχετίζονται με την εξωτερική οργάνωση της κοινωνίας».

Αλλά και η Ρουμανία παρούσα ένα μεγάλο ενδιαφέρον για την Κίνα — εκτός από το γεγονός ότι στην εξωτερική τουλάχιστον πολιτική της διατηρεί την ανεξαρτησία της απέναντι στη Σοβιετική Ένωση. Όπως έγραψε η ρουμανική εφημερίδα «Αλβί» «Ημερησία», το ενδιαφέρον της Κίνας για τη Ρουμανία πηγάζει από το γεγονός ότι ενώ ήταν προηγουμένως μια καθεστώς ρημένη αγροτική χώρα, εξέλιχτηκε σε μια βιομηχανική και τεχνολογική χώρα».

Από την πλευρά της, πάλι, η Σοβιετική Ένωση θεωρεί ότι η δραστηριότητα της Κίνας στον Εξωτερικό αποτελεί μια πρόκληση για να συμπεριφέρει της. Σύμφωνα με σοβιετικές πηγές — όπως γράφει η αμερικανική εφημερίδα «Ουάσιγκτον Πόστ» — η ανησυχία της Σοβιετικής Ένωσης ηγάζει από την πιθανότητα μιας ον — αμερικανικής συνεργασίας, που κατά τις εκτιμήσεις της Μόσχας ενδέχεται να μεταβάλλει τη στρατηγική ισορροπία, σε βάρος της.

Σοβιετικό αξιωματούχοι θεωρούν μια τέτοια εξέλιξη σαν ένα θανάσιμο κτύπημα κατά της ύφεσής τους, γιατί κατά τις εκτιμήσεις τους, το άνοιγμα της Κίνας προς τη Δύση αποτελεί ένα τακτικό χειρισμό, που αποβλέπει στην επιδείνωση των σχέσεων — αμερικανικών σχέσεων και τελικά στην πρόκληση συγκρούσεων μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων.

Πάντως, οι ίδιοι Σοβιετικοί αξιωματούχοι πιστεύουν ότι, αν και το θραυκτικό στρατηγικό συμφέρον της Ουάσιγκτον ταυτίζεται με το Πεκίνο — η μείωση δηλαδή της επιρροής της Σοβιετικής Ένωσης σε παγκόσμια κλίμακα — το μακροπρόθεσμο συμφέρον των Ηνωμένων Πολιτειών βρίσκεται στη συνολική για την Ευρώπη μιας σταθερής διεθνούς ύφεσης.

Π. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 88
ΤΗΛΕΦ. 276-892

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Γιατί πέφτει το δολάριο και ανεβαίνει ο χρυσός

Νέα οπράδια παρακμή της αμερικανικής κυριαρχίας

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΚΑΡΤΕΡ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οι ενδιάμεσες «ανάτιθες» του δολαρίου, στον τρελό καθύπορο που έχει πάρει το εθνικό νόμισμα των Ηνωμένων Πολιτειών και ο οικονομικός αόρος της Δύσης επί σειρά δεκαετιών μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν είναι απλά ικανές να καθίστανται την αφορμή άνοδος της αμερικανικής υπερδυνάμειας, να ξηγνάνε το ελκυστικό της οικονομίας της χώρας, η οποία εμφανίζεται πια τώρα, όπως και πάντα, «δυναμικότερη, προσιότερη, Πραγματικά, αν και συνεχίζεται κάπως η μείωση της ανεργίας, διαπιστώνεται επίσημα νέα άνοδος του πληθωρισμού και η παύση της επιβράδυνσης του ρυθμού ανάπτυξης».

Μερικές δηλώσεις του προέδρου Κάρερ τις τελευταίες μέρες, σύμφωνα με τις οποίες η «ανάκαμψη» της τιμής του δολαρίου είναι σημείο ενθαρρυντικό, καθώς δεν δίδονται την κατάσταση, που στην πραγματικότητα είναι έντολη, διαφωτιστική: άλλωστε, ο ίδιος ο «Αμερικανός» πρόεδρος στη 16 Αυγούστου εξέφρασε — για μια ακόμη φορά — τον ανησυχία του, μετά από μια νέα θεματική «δουλειά» του δολαρίου στην αγορά του Τόκιο και στη χρηματιστήρια της Ευρώπης. Ο Κάρερ, που θεωρείται ένας από τους προσοπικιστές της Κίνας, τον περασμένο Μάιο, ο Κινέζος αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Κου Μο, ταξίδεψε στη Γαλλία, την Ελλάδα, το Βέλγιο, τη Δανία και τη Δυτική Γερμανία. Και τον περασμένο Ιούνιο, ο Τσινγκ Πι Πινγκ, υφυπουργός του Επτελείου του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού, επισκέφθηκε

τη Σουηδία και την Ιταλία, με σκοπό την αγορά όπλων τελευταίου τύπου. Στη Μέση Ανατολή, η Κίνα έρωτοτροπεί με όλα τα араβικά καθεστώτα, όλων των πολιτικών αποχρώσεων. Τον περασμένο Μάιο, η Κίνα αντάλλαξε προσκεκλημένο με τον Ουάν, πλοίο με παραγωγή πετρελαίου συντηρητικό κράτος, στον Περσικό Κόλπο.

Σήμερα, ο πρόεδρος Χούα Φένγκ μπορεί να μιλά για τον (αμερικανικό) υπερλαϊσμό και για την (σοβιετική) ηγεμονία, αλλά ηγείται των αμερικανικών και της βρετανικής ηγεμονίας «Γκάρνταν», οι Κινέζοι ηγέτες έχουν συνειδητοποιήσει ότι το «κέντρο της διαμάχης» των δύο υπερδυνάμεων βρίσκεται στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή. Εκεί όπου η διαμάχη είναι έντονη, εκεί βρίσκεται και το μεγαλύτερο συμφέρον της Κίνας να αυξήσει την επιρροή της σαν ανταπάρημο ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις. Το συμφέρον αυτό έλγεται και τα άνοιγματα της Κίνας στα δύο αυτά μέρη του κόσμου.

Η εξωτερική πολιτική της Κίνας χαρακτηρίζεται από δύο βασικές ανάγκες: από τον φόβο της Σοβιετικής Ένωσης και από την επιδίωξη της να γίνει, μέχρι το τέλος του αιώνα, μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία. Και για τις δύο αυτές, ανάγκες της, η βοήθεια από το εξωτερικό είναι απαραίτητη.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Γκάρνταν», το ενδιαφέρον της Κίνας να ξεπεράσει το στάδιο της αγροτικής χώρας και να πησι στο όριο της εκβιομηχανοποίησης, αναζητάει πρότυπα από ξένες πολιτικές εμπεριρίες, διαφέρει καθαρά κατά την έμφαση του προέδρου Χούα Φένγκ στη Γουγκουαλβία και τη Ρουμανία. Η κινεζική αντιπροσωπεία, μετέδωσε το γουγκουαλβικό πρακτορείο «Τανγκουά», «Εξέφρασε έντονο ενδιαφέρον για τη γουγκουαλβική εμπειρία ο έλους τους τομείς που σχετίζονται με την εξωτερική οργάνωση της κοινωνίας».

Αλλά και η Ρουμανία παρούσα ένα μεγάλο ενδιαφέρον για την Κίνα — εκτός από το γεγονός ότι στην εξωτερική τουλάχιστον πολιτική της διατηρεί την ανεξαρτησία της απέναντι στη Σοβιετική Ένωση. Όπως έγραψε η ρουμανική εφημερίδα «Αλβί» «Ημερησία», το ενδιαφέρον της Κίνας για τη Ρουμανία πηγάζει από το γεγονός ότι ενώ ήταν προηγουμένως μια καθεστώς ρημένη αγροτική χώρα, εξέλιχτηκε σε μια βιομηχανική και τεχνολογική χώρα».

Από την πλευρά της, πάλι, η Σοβιετική Ένωση θεωρεί ότι η δραστηριότητα της Κίνας στον Εξωτερικό αποτελεί μια πρόκληση για να συμπεριφέρει της. Σύμφωνα με σοβιετικές πηγές — όπως γράφει η αμερικανική εφημερίδα «Ουάσιγκτον Πόστ» — η ανησυχία της Σοβιετικής Ένωσης ηγάζει από την πιθανότητα μιας ον — αμερικανικής συνεργασίας, που κατά τις εκτιμήσεις της Μόσχας ενδέχεται να μεταβάλλει τη στρατηγική ισορροπία, σε βάρος της.

Σοβιετικό αξιωματούχοι θεωρούν μια τέτοια εξέλιξη σαν ένα θανάσιμο κτύπημα κατά της ύφεσής τους, γιατί κατά τις εκτιμήσεις τους, το άνοιγμα της Κίνας προς τη Δύση αποτελεί ένα τακτικό χειρισμό, που αποβλέπει στην επιδείνωση των σχέσεων — αμερικανικών σχέσεων και τελικά στην πρόκληση συγκρούσεων μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων.

Π. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 88
ΤΗΛΕΦ. 276-892

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οι ενδιάμεσες «ανάτιθες» του δολαρίου, στον τρελό καθύπορο που έχει πάρει το εθνικό νόμισμα των Ηνωμένων Πολιτειών και ο οικονομικός αόρος της Δύσης επί σειρά δεκαετιών μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν είναι απλά ικανές να καθίστανται την αφορμή άνοδος της αμερικανικής υπερδυνάμειας, να ξηγνάνε το ελκυστικό της οικονομίας της χώρας, η οποία εμφανίζεται πια τώρα, όπως και πάντα, «δυναμικότερη, προσιότερη, Πραγματικά, αν και συνεχίζεται κάπως η μείωση της ανεργίας, διαπιστώνεται επίσημα νέα άνοδος του πληθωρισμού και η παύση της επιβράδυνσης του ρυθμού ανάπτυξης».

Μερικές δηλώσεις του προέδρου Κάρερ τις τελευταίες μέρες, σύμφωνα με τις οποίες η «ανάκαμψη» της τιμής του δολαρίου είναι σημείο ενθαρρυντικό, καθώς δεν δίδονται την κατάσταση, που στην πραγματικότητα είναι έντολη, διαφωτιστική: άλλωστε, ο ίδιος ο «Αμερικανός» πρόεδρος στη 16 Αυγούστου εξέφρασε — για μια ακόμη φορά — τον ανησυχία του, μετά από μια νέα θεματική «δουλειά» του δολαρίου στην αγορά του Τόκιο και στη χρηματιστήρια της Ευρώπης. Ο Κάρερ, που θεωρείται ένας από τους προσοπικιστές της Κίνας, τον περασμένο Μάιο, ο Κινέζος αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Κου Μο, ταξίδεψε στη Γαλλία, την Ελλάδα, το Βέλγιο, τη Δανία και τη Δυτική Γερμανία. Και τον περασμένο Ιούνιο, ο Τσινγκ Πι Πινγκ, υφυπουργός του Επτελείου του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού, επισκέφθηκε

τη Σουηδία και την Ιταλία, με σκοπό την αγορά όπλων τελευταίου τύπου. Στη Μέση Ανατολή, η Κίνα έρωτοτροπεί με όλα τα араβικά καθεστώτα, όλων των πολιτικών αποχρώσεων. Τον περασμένο Μάιο, η Κίνα αντάλλαξε προσκεκλημένο με τον Ουάν, πλοίο με παραγωγή πετρελαίου συντηρητικό κράτος, στον Περσικό Κόλπο.

Σήμερα, ο πρόεδρος Χούα Φένγκ μπορεί να μιλά για τον (αμερικανικό) υπερλαϊσμό και για την (σοβιετική) ηγεμονία, αλλά ηγείται των αμερικανικών και της βρετανικής ηγεμονίας «Γκάρνταν», οι Κινέζοι ηγέτες έχουν συνειδητοποιήσει ότι το «κέντρο της διαμάχης» των δύο υπερδυνάμεων βρίσκεται στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή. Εκεί όπου η διαμάχη είναι έντονη, εκεί βρίσκεται και το μεγαλύτερο συμφέρον της Κίνας να αυξήσει την επιρροή της σαν ανταπάρημο ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις. Το συμφέρον αυτό έλγεται και τα άνοιγματα της Κίνας στα δύο αυτά μέρη του κόσμου.

Η εξωτερική πολιτική της Κίνας χαρακτηρίζεται από δύο βασικές ανάγκες: από τον φόβο της Σοβιετικής Ένωσης και από την επιδίωξη της να γίνει, μέχρι το τέλος του αιώνα, μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία. Και για τις δύο αυτές, ανάγκες της, η βοήθεια από το εξωτερικό είναι απαραίτητη.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Γκάρνταν», το ενδιαφέρον της Κίνας να ξεπεράσει το στάδιο της αγροτικής χώρας και να πησι στο όριο της εκβιομηχανοποίησης, αναζητάει πρότυπα από ξένες πολιτικές εμπεριρίες, διαφέρει καθαρά κατά την έμφαση του προέδρου Χούα Φένγκ στη Γουγκουαλβία και τη Ρουμανία. Η κινεζική αντιπροσωπεία, μετέδωσε το γουγκουαλβικό πρακτορείο «Τανγκουά», «Εξέφρασε έντονο ενδιαφέρον για τη γουγκουαλβική εμπειρία ο έλους τους τομείς που σχετίζονται με την εξωτερική οργάνωση της κοινωνίας».

Αλλά και η Ρουμανία παρούσα ένα μεγάλο ενδιαφέρον για την Κίνα — εκτός από το γεγονός ότι στην εξωτερική τουλάχιστον πολιτική της διατηρεί την ανεξαρτησία της απέναντι στη Σοβιετική Ένωση. Όπως έγραψε η ρουμανική εφημερίδα «Αλβί» «Ημερησία», το ενδιαφέρον της Κίνας για τη Ρουμανία πηγάζει από το γεγονός ότι ενώ ήταν προηγουμένως μια καθεστώς ρημένη αγροτική χώρα, εξέλιχτηκε σε μια βιομηχανική και τεχνολογική χώρα».

Από την πλευρά της, πάλι, η Σοβιετική Ένωση θεωρεί ότι η δραστηριότητα της Κίνας στον Εξωτερικό αποτελεί μια πρόκληση για να συμπεριφέρει της. Σύμφωνα με σοβιετικές πηγές — όπως γράφει η αμερικανική εφημερίδα «Ουάσιγκτον Πόστ» — η ανησυχία της Σοβιετικής Ένωσης ηγάζει από την πιθανότητα μιας ον — αμερικανικής συνεργασίας, που κατά τις εκτιμήσεις της Μόσχας ενδέχεται να μεταβάλλει τη στρατηγική ισορροπία, σε βάρος της.

Σοβιετικό αξιωματούχοι θεωρούν μια τέτοια εξέλιξη σαν ένα θανάσιμο κτύπημα κατά της ύφεσής τους, γιατί κατά τις εκτιμήσεις τους, το άνοιγμα της Κίνας προς τη Δύση αποτελεί ένα τακτικό χειρισμό, που αποβλέπει στην επιδείνωση των σχέσεων — αμερικανικών σχέσεων και τελικά στην πρόκληση συγκρούσεων μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων.

Π. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 88
ΤΗΛΕΦ. 276-892

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οι ενδιάμεσες «ανάτιθες» του δολαρίου, στον τρελό καθύπορο που έχει πάρει το εθνικό νόμισμα των Ηνωμένων Πολιτειών και ο οικονομικός αόρος της Δύσης επί σειρά δεκαετιών μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν είναι απλά ικανές να καθίστανται την αφορμή άνοδος της αμερικανικής υπερδυνάμειας, να ξηγνάνε το ελκυστικό της οικονομίας της χώρας, η οποία εμφανίζεται πια τώρα, όπως και πάντα, «δυναμικότερη, προσιότερη, Πραγματικά, αν και συνεχίζεται κάπως η μείωση της ανεργίας, διαπιστώνεται επίσημα νέα άνοδος του πληθωρισμού και η παύση της επιβράδυνσης του ρυθμού ανάπτυξης».

Μερικές δηλώσεις του προέδρου Κάρερ τις τελευταίες μέρες, σύμφωνα με τις οποίες η «ανάκαμψη» της τιμής του δολαρίου είναι σημείο ενθαρρυντικό, καθώς δεν δίδονται την κατάσταση, που στην πραγματικότητα είναι έντολη, διαφωτιστική: άλλωστε, ο ίδιος ο «Αμερικανός» πρόεδρος στη 16 Αυγούστου εξέφρασε — για μια ακόμη φορά — τον ανησυχία του, μετά από μια νέα θεματική «δουλειά» του δολαρίου στην αγορά του Τόκιο και στη χρηματιστήρια της Ευρώπης. Ο Κάρερ, που θεωρείται ένας από τους προσοπικιστές της Κίνας, τον περασμένο Μάιο, ο Κινέζος αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Κου Μο, ταξίδεψε στη Γαλλία, την Ελλάδα, το Βέλγιο, τη Δανία και τη Δυτική Γερμανία. Και τον περασμένο Ιούνιο, ο Τσινγκ Πι Πινγκ, υφυπουργός του Επτελείου του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού, επισκέφθηκε

τη Σουηδία και την Ιταλία, με σκοπό την αγορά όπλων τελευταίου τύπου. Στη Μέση Ανατολή, η Κίνα έρωτοτροπεί με όλα τα араβικά καθεστώτα, όλων των πολιτικών αποχρώσεων. Τον περασμένο Μάιο, η Κίνα αντάλλαξε προσκεκλημένο με τον Ουάν, πλοίο με παραγωγή πετρελαίου συντηρητικό κράτος, στον Περσικό Κόλπο.

Σήμερα, ο πρόεδρος Χούα Φένγκ μπορεί να μιλά για τον (αμερικανικό) υπερλαϊσμό και για την (σοβιετική) ηγεμονία, αλλά ηγείται των αμερικανικών και της βρετανικής ηγεμονίας «Γκάρνταν», οι Κινέζοι ηγέτες έχουν συνειδητοποιήσει ότι το «κέντρο της διαμάχης» των δύο υπερδυνάμεων βρίσκεται στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή. Εκεί όπου η διαμάχη είναι έντονη, εκεί βρίσκεται και το μεγαλύτερο συμφέρον της Κίνας να αυξήσει την επιρροή της σαν ανταπάρημο ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις. Το συμφέρον αυτό έλγεται και τα άνοιγματα της Κίνας στα δύο αυτά μέρη του κόσμου.

Η εξωτερική πολιτική της Κίνας χαρακτηρίζεται από δύο βασικές ανάγκες: από τον φόβο της Σοβιετικής Ένωσης και από την επιδίωξη της να γίνει, μέχρι το τέλος του αιώνα, μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία. Και για τις δύο αυτές, ανάγκες της, η βοήθεια από το εξωτερικό είναι απαραίτητη.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Γκάρνταν», το ενδιαφέρον της Κίνας να ξεπεράσει το στάδιο της αγροτικής χώρας και να πησι στο όριο της εκβιομηχανοποίησης, αναζητάει πρότυπα από ξένες πολιτικές εμπεριρίες, διαφέρει καθαρά κατά την έμφαση του προέδρου Χούα Φένγκ στη Γουγκουαλβία και τη Ρουμανία. Η κινεζική αντιπροσωπεία, μετέδωσε το γουγκουαλβικό πρακτορείο «Τανγκουά», «Εξέφρασε έντονο ενδιαφέρον για τη γουγκουαλβική εμπειρία ο έλους τους τομείς που σχετίζονται με την εξωτερική οργάνωση της κοινωνίας».

Αλλά και η Ρουμανία παρούσα ένα μεγάλο ενδιαφέρον για την Κίνα — εκτός από το γεγονός ότι στην εξωτερική τουλάχιστον πολιτική της διατηρεί την ανεξαρτησία της απέναντι στη Σοβιετική Ένωση. Όπως έγραψε η ρουμανική εφημερίδα «Αλβί» «Ημερησία», το ενδιαφέρον της Κίνας για τη Ρουμανία πηγάζει από το γεγονός ότι ενώ ήταν προηγουμένως μια καθεστώς ρημένη αγροτική χώρα, εξέλιχτηκε σε μια βιομηχανική και τεχνολογική χώρα».

Από την πλευρά της, πάλι, η Σοβιετική Ένωση θεωρεί ότι η δραστηριότητα της Κίνας στον Εξωτερικό αποτελεί μια πρόκληση για να συμπεριφέρει της. Σύμφωνα με σοβιετικές πηγές — όπως γράφει η αμερικανική εφημερίδα «Ουάσιγκτον Πόστ» — η ανησυχία της Σοβιετικής Ένωσης ηγάζει από την πιθανότητα μιας ον — αμερικανικής συνεργασίας, που κατά τις εκτιμήσεις της Μόσχας ενδέχεται να μεταβάλλει τη στρατηγική ισορροπία, σε βάρος της.

Σοβιετικό αξιωματούχοι θεωρούν μια τέτοια εξέλιξη σαν ένα θανάσιμο κτύπημα κατά της ύφεσής τους, γιατί κατά τις εκτιμήσεις τους, το άνοιγμα της Κίνας προς τη Δύση αποτελεί ένα τακτικό χειρισμό, που αποβλέπει στην επιδείνωση των σχέσεων — αμερικανικών σχέσεων και τελικά στην πρόκληση συγκρούσεων μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων.

Π. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 88
ΤΗΛΕΦ. 276-892

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οι ενδιάμεσες «ανάτιθες» του δολαρίου, στον τρελό καθύπορο που έχει πάρει το εθνικό νόμισμα των Ηνωμένων Πολιτειών και ο οικονομικός αόρος της Δύσης επί σειρά δεκαετιών μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν είναι απλά ικανές να καθίστανται την αφορμή άνοδος της αμερικανικής υπερδυνάμειας, να ξηγνάνε το ελκυστικό της οικονομίας της χώρας, η οποία εμφανίζεται πια τώρα, όπως και πάντα, «δυναμικότερη, προσιότερη, Πραγματικά, αν και συνεχίζεται κάπως η μείωση της ανεργίας, διαπιστώνεται επίσημα νέα άνοδος του πληθωρισμού και η παύση της επιβράδυνσης του ρυθμού ανάπτυξης».

Μερικές δηλώσεις του προέδρου Κάρερ τις τελευταίες μέρες, σύμφωνα με τις οποίες η «ανάκαμψη» της τιμής του δολαρίου είναι σημείο ενθαρρυντικό, καθώς δεν δίδονται την κατάσταση, που στην πραγματικότητα είναι έντολη, διαφωτιστική: άλλωστε, ο ίδιος ο «Αμερικανός» πρόεδρος στη 16 Αυγούστου εξέφρασε — για μια ακόμη φορά — τον ανησυχία του, μετά από μια νέα θεματική «δουλειά» του δολαρίου στην αγορά του Τόκιο και στη χρηματιστήρια της Ευρώπης. Ο Κάρερ, που θεωρείται ένας από τους προσοπικιστές της Κίνας, τον περασμένο Μάιο, ο Κινέζος αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Κου Μο, ταξίδεψε στη Γαλλία, την Ελλάδα, το Βέλγιο, τη Δανία και τη Δυτική Γερμανία. Και τον περασμένο Ιούνιο, ο Τσινγκ Πι Πινγκ, υφυπουργός του Επτελείου του Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού, επισκέφθηκε

τη Σουηδία και την Ιταλία, με σκοπό την αγορά όπλων τελευταίου τύπου. Στη Μέση Ανατολή, η Κίνα έρωτοτροπεί με όλα τα араβικά καθεστώτα, όλων των πολιτικών αποχρώσεων. Τον περασμένο Μάιο, η Κίνα αντάλλαξε προσκεκλημένο με τον Ουάν, πλοίο με παραγωγή πετρελαίου συντηρητικό κράτος, στον Περσικό Κόλπο.

Σήμερα, ο πρόεδρος Χούα Φένγκ μπορεί να μιλά για τον (αμερικανικό) υπερλαϊσμό και για την (σοβιετική) ηγεμονία, αλλά ηγείται των αμερικανικών και της βρετανικής ηγεμονίας «Γκάρνταν», οι Κινέζοι ηγέτες έχουν συνειδητοποιήσει ότι το «κέντρο της διαμάχης» των δύο υπερδυνάμεων βρίσκεται στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή. Εκεί όπου η διαμάχη είναι έντονη, εκεί βρίσκεται και το μεγαλύτερο συμφέρον της Κίνας να αυξήσει την επιρροή της σαν ανταπάρημο ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις. Το συμφέρον αυτό έλγεται και τα άνοιγματα της Κίνας στα δύο αυτά μέρη του κόσμου.

Η εξωτερική πολιτική της Κίνας χαρακτηρίζεται από δύο βασικές ανάγκες: από τον φόβο της Σοβιετικής Ένωσης και από την επιδίωξη της να γίνει, μέχρι το τέλος του αιώνα, μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία. Και για τις δύο αυτές, ανάγκες της, η βοήθεια από το εξωτερικό είναι απαραίτητη.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της βρετανικής εφημερίδας «Γκάρνταν», το ενδιαφέρον της Κίνας να ξεπεράσει το στάδιο της αγροτικής χώρας και να πησι στο όριο της εκβιομηχανοποίησης, αναζητάει πρότυπα από ξένες πολιτικές εμπεριρίες, διαφέρει καθαρά κατά την έμφαση του προέδρου Χούα Φένγκ στη Γουγκουαλβία και τη Ρουμανία. Η κινεζική αντιπροσωπεία, μετέδωσε το γουγκουαλβικό πρακτορείο «Τανγκουά», «Εξέφρασε έντονο ενδιαφέρον για τη γουγκουαλβική εμπειρία ο έλους τους τομείς που σχετίζονται με την εξωτερική οργάνωση της κοινωνίας».

Αλλά και η Ρουμανία παρούσα ένα μεγάλο ενδιαφέρον για την Κίνα — εκτός από το γεγονός ότι στην εξωτερική τουλάχιστον πολιτική της διατηρεί την ανεξαρτησία της απέναντι στη Σοβιετική Ένωση. Όπως έγραψε η ρουμανική εφημερίδα «Αλβί» «Ημερησία», το ενδιαφέρον της Κίνας για τη Ρουμανία πηγάζει από το γεγονός ότι ενώ ήταν προηγουμένως μια καθεστώς ρημένη αγροτική χώρα, εξέλιχτηκε σε μια βιομηχανική και τεχνολογική χώρα».

Από την πλευρά της, πάλι, η Σοβιετική Ένωση θεωρεί ότι η δραστηριότητα της Κίνας στον Εξωτερικό αποτελεί μια πρόκληση για να συμπεριφέρει της. Σύμφωνα με σοβιετικές πηγές — όπως γράφει η αμερικανική εφημερίδα «Ουάσιγκτον Πόστ» — η ανησυχία της Σοβιετικής Ένωσης ηγάζει από την πιθανότητα μιας ον — αμερικανικής συνεργασίας, που κατά τις εκτιμήσεις της Μόσχας ενδέχεται να μεταβάλλει τη στρατηγική ισορροπία, σε βάρος της.

Σοβιετικό αξιωματούχοι θεωρούν μια τέτοια εξέλιξη σαν ένα θανάσιμο κτύπημα κατά της ύφεσής τους, γιατί κατά τις εκτιμήσεις τους, το άνοιγμα της Κίνας προς τη Δύση αποτελεί ένα τακτικό χειρισμό, που αποβλέπει στην επιδείνωση των σχέσεων — αμερικανικών σχέσεων και τελικά στην πρόκληση συγκρούσεων μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων.

Π. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 88
ΤΗΛΕΦ. 276-892

ΑΕΛΛΩ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—12.45
"Η περιπέτεια που έγραψε η ιστορία του Κινηματογράφου"
ΑΙΜΑ ΣΤΟΝ ΠΡΑΣΙΝΟ ΒΑΛΤΟ
ΕΓΧΩΡΩΝ
ΜΠΑΡΤ ΛΑΓΚΑΣΤΕΡ
ΚΕΡΚ ΝΑΤΚΛΑΣ
ΛΗ ΒΑΝ ΚΛΗΦ

ΑΛΑΜΠΡΑ
"Ελλησπόντου" — Α. Τριδάς
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—12.45
Καθάρματα με μουσική κλέφτικ σκορπών τον τρέφο
ΣΤΑΜΠ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΣΕ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ
ΕΓΧΩΡΩΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1978
με τον ΓΚΡΕΚ ΜΟΡΡΙΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—10.30—12.30
Κολοσσία υπέρ περιπέτειας σε παγκόσμια επανέκδοση 1978
ΟΙ 2 ΛΗΣΤΕΙΣ
ΕΓΧΩΡΩΝ
ΠΑΝΑΒΙΖΙΟΝ
ΠΩΛ ΝΙΟΥΜΑΝ
ΡΟΜΠΕΡΤ ΡΕΝΤΦΟΡΝΤ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ ΚΑΘΡΗΝ ΡΟΖ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—10.30—12.30
"Ο ΤΟΝΥ ΚΕΡΤΙΣ ΤΖΑΚ ΧΚΙΝΣ ΜΙΡΕΙΤ ΝΤΑΡΚ" στην ξεχωριστή κωμωδία
ΤΟΛΜΗΡΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΕΡΟΧΑ ΣΑΒΑΛΑΚΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΓΧΩΡΩΝ
ΠΑΝΑΒΙΖΙΟΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΝΟΙΞΙΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30 — 10.30 — 12.30
Θρυλική τιτάνια ανεπανάληπτη! Είναι κορωνίδα των μεγάλων περιπετειών όλων των εποχών Σέ Α! θρυλική επανέκδοση Το μεγαλύτερο άριστούργημα που έδωσε ποτέ ο κινηματογράφος
ΟΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΙΝΔΟΥ
ΕΓΧΩΡΩΝ — ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ
ΠΑΟΥΛ ΧΟΥΠΣΜΙΤ, ΝΤΕΜΠΡΑ ΠΕΝΤΖΕΤ
Σας στο συνιστούμε υπέυθυνα. Για να το θυμηθούν οι μεγάλοι και να το απολαύσουν οι μικροί

ΖΕΝΙΘ
ΣΗΜΕΡΟΝ 8.30—12.30
"Από τις μεγαλύτερες δημιουργίες της θόδνης"
ΤΖΗΝ ΧΑΚΜΑΝ
ΤΕΡΕΝΣ ΧΙΛΛ